

МЕТОДИ ЗА ДУХОВНА РАБОТА НА УЧЕНИКА
В ШКОЛАТА НА БЯЛОТО БРАТСТВО

ПРОБУЖДАНЕ
НА
ЧОВЕШКАТА
ДУША

КНИГА 1

МЕТОДИ ЗА ДУХОВНА РАБОТА НА УЧЕНИКА
В ШКОЛАТА НА БЯЛОТО БРАТСТВО

ПРОБУЖДАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

МЕТОДЪ НА ДУХОВНА РАБОТА НА ДЪЛНИКА
В БИРОВАТА НА РАБОТО БРАТСТВО

ПРОУЖДАНЕ НА ПОВЕЩАТА ДУША

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО

ПРОБУЖДАНЕ
НА
ЧОВЕШКАТА
ДУША

ИЗГРАЖДАНЕ НА ДУХОВНОТО ТЯЛО
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА
СЛУЖЕНЕ НА БОГА
МОЛИТВА

КНИГА 1

Подбор и уводни бележки:
ВЛАД ПАШОВ

ИЗДАТЕЛСТВО „БЯЛО БРАТСТВО“
София '94

НА СЛОВОТО НА УМНТЕ
ЕДИНА ДАНО

ПРОБЛЕМАТА

НА

РОВЕШКАТА

ДУША

КАКЪВЪТ Е ДУХОВНОТО СЪСТОЯНИЕ
НА ЧОВЕКА И КАКЪВЪТ
СЪВЪЗ МЕЖДУ НЕГО И
МАТЕРИЯТА

КНИГА I

© Издателство «Бяло Братство»

ISSN 954-8091-17-8

БЯЛО БРАТСТВО
София и други градове

ИЗДАТЕЛСТВО «БЯЛО БРАТСТВО»
София, 84

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

За да расте и се развива в духовно отношение, човек трябва да има на разположение известни методи, които да прилага, за да стимулира скритите сили, вложени както в неговия организъм, така и в неговото съзнание. Когато тези сили се събудят, те съграждат духовното тяло, духовния човешки организъм и неговите органи, а душата се пробужда и става съзнателна в духовния свят. Някои автори поддържат, че не са необходими специални методи за духовно развитие, че това е един естествен процес. Но ние виждаме, че и на физически план човек преминава през известна школовка — било под възпитателното влияние на родителите, било в училище, където се работи с различни методи за неговото физическо, душевно и умствено развитие. Силите, които ще изградят човешкото духовно тяло съществува като зародиш в самата душа, но този зародиш трябва да бъде посаден в почвата — Любовта, трябва да бъде изложен на благотворното влияние на светлината, топлината и влагата, които са респективно силите на Любовта, Мъдростта и Истината, за да може да расте и да се развива, да се организира като един организъм, чрез който да се прояви душата. Преди грехопадението човек е имал безсмъртно тяло, с което е бил гражданин на Космоса и във връзка с разумните същества. Но под влияние на греха, това тяло се разрушило. Тогава то му бе дадено от Бога, но сега човек трябва да го изгради сам. От онова духовно тяло е останал само един зародиш и върху този зародиш трябва да се работи, за да расте и да се развива, за да си възвърне предишното величие и блясък и да служи като проводник на душата, за да влезе тя в съзнателно общение с разумните същества на Космоса.

В различните епохи на човешкото развитие са били прилагани различни методи за духовното развитие, в зависимост от космичните принципи, които са работили в

дадена епоха. Учителя казва, че в миналото, когато е работила Мъдростта като принцип — който е организиран светът и живота, методите са били едни, а сега, когато Любовта влиза като принцип — който работи за оживотворяване и одухотворяване на света, методите са други. Това не значи, че Мъдростта е изключена. Сега тя работи като помощен метод, за да се прояви Любовта. Защото в случая под Любов разбираме същността на живота, която е Бог, а Мъдростта е метод за проява на тази същина.

Мъдростта е създала света с всички форми, които съществуват в него, и е внесла хармония и ред навсякъде. Мъдростта е, която индивидуализира човешките души. Всичко това става в така наречения инволюционен период. Сега, в процеса на еволюцията, която почва от идването на Христа — и в това е главната мисия на Христа, да обърне инволюционния процес в еволюционен, т.е. от низходящ във възходящ — влезе в действие принципът на Любовта. Този принцип трябва да внесе безсмъртния живот във всички форми, създадени от Мъдростта. Любовта трябва да обедини всички души в едно цяло. След като са станали индивидуалисти под влияние на Мъдростта, сега в тях трябва да се пробуди съзнание за единството на живота и да се почувстват като удове на едно цяло. В това се състои пробуждането на душата. Това става под влияние на Любовта като принцип. Но като методи за проявление на Любовта влизат и Мъдростта и Истината. В този смисъл Любовта е семката, зародишът, който трябва да се посади и развие, Мъдростта е самият процес на израстване и развитие, а Истината — плодът на този процес.

В следващото изложение ще изнеса ред методи, които Учителя дава за развитие и организиране на духовното тяло и за пробуждане на душата. Това, което ще изнеса, е само една малка част от това, което Учителя е дал, но то все пак може да послужи за работа на ученика, защото принципиално, то включва всичко.

Влад ПАШОВ

ПРОБУЖДАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Преди да започна изложението на методите, ще изнеса няколко мисли за разцъфтяването или пробуждането на човешката душа, изнесени от Учителя пред участниците в Първия младежки събор.

* Отделянето на човешката душа от Бога съставя един от най-великите моменти в Битието. Туй отделяне в ангелския свят е известно под името „Зазоряване на живота“, а в света на хората е едно дихание на Бога. Защото във всяка вдишка и издишка на Бога се зараждат разумните души. И тъй, при всяка една Божествена издишка от Първоизточника излиза една душа. Тя излиза под права линия, като един Божествен лъч, влиза в обширния Космос или в обширната Вселена на своята еранда — или на своята работа, която има за задача да завърши. Досега човешката душа е била като една пъпка. Едва сега тя започва да се разпуква. Това разпукване е забележително като един от най-великите моменти в този Космос, наречено „Разцъфтяване“ или „Пробуждане на човешката душа“. И всички възвишени същества в Божествения свят очакват разцъфтяването на човешката душа. Чашката, в която ще се прояви тази душа, ще покаже своята красота, своята храброст и Бог ще вложи в нея Своята светлина и Своята Любов.

* Всички вие се намирате пред една от най-великите епохи в света — разцъфтяването на човешката душа. И всички вие трябва да знаете, че сте души и трябва да цъфнете. Като цъфнете, тогава ще излезе от вас онова благоухание, което ще се разнесе из целия свят. Само по този начин ще дойдат във вашата чашка онези малки буболечици и пчелички, защото ще има сокове, с които да се хранят. Щом се разцъфти човешката

душа, тогава всички ангели и служители на Бога ще дойдат. Те от милиони години, от незапомнени времена чакат разцъфтяването на човешката душа, на Божественото у човека, за да съберат от нея тези сокове. А с тяхното идване те ще внесат новата култура, която ние наричаме „Култура на Божествената Любов“.

* Искам да остане у вас следната съществена мисъл: да знаете, че сте една пъпка, в която вашето съзнание трябва да бъде тъй силно съсредоточено, защото това е един от най-важните моменти в живота ви. Няма нищо по-велико от това, след като се разцъфти душата ви, да видите Божествения свят и възможностите, които лежат скрити в него. Това не е една илюзия, вие ще го опитате. Затова казвам, че всички трябва да бъдете тъй чисти по сърце, тъй чисти по стремеж.

* Човешката душа е зачената в Любовта. Тя е зачената на друго място. Вие сте души, а не тела. Вие сте души, заченати някога в Божествения Дух, и сега ви се дава възможност да цъфнете, да се разцъфтите, да принесете плод и плодът ви да бъде благоприятен пред лицето на Бога. Искам тази съществена идея да залегне у вас като една основа. Не залегне ли тази идея във вас, смисълът на живота няма да бъде разбран. Каквато философия и да имате, каквато наука и да изучавате, вие няма да се доберете до онази велика истина, която търсите. Един е Пътят. Схванете ли това, няма да има у вас колебание накъде сте — наляво или надясно, нагоре или надолу. Във вас ще има единство, ще знаете, че Бог е навсякъде. Щом схванете мисълта, тогава няма да ви е страх, че има ад. Не, дето е душата, там е райът. Душата образува рая. Мястото, откъдето се оттегли душата, се образува адът. И тъй, адът е място на бездушие, а райът е място на душите.

* При този велик ден, който иде сега в света, вашите недъзи ще изчезнат изведнъж. Когато вие се разтворите на Божествената светлина и влезе тази Божествена топлина, всичките ви минали недъзи, всичко туй ще изчезне, и помен няма да остане от него. И тогава вие ще почувствате в себе си един особен аромат на цвета. И ще станете тъй силни и мощни, тъй радостни и весели, тъй млади и пъргави, както

никога досега не сте били, в никое свое съществуване, в никое свое раждане и прераждане. Туй разцъфтяване ще бъде в онзи момент, когато ще скъсате всички връзки на робството, с които душата ви е била свързана. Щом ги скъсате, тогава Божественият Дух ще се всели в душата ви и ще се образува една връзка между вас и Бог, между Бога и човека.

* Аз съм слязъл от Божествения свят, за да внеса този Божествен импулс във вашите души, за да се пробудят, да се разцъфтят и да поемат свещения Път към Бога. Един свещен импулс трябва да имате към Великата Истина, която ще ви направи свободни, ще ви освободи от робството, в което сте били досега, и ще ви въведе във великия Божествен свят на Любовта, Мъдростта и Истината.

Учителя казва още:

* В човека има нещо по-дълбоко от това, което виждаме. Това е Божественото, Висшето Аз, Божествената Душа, което мисли в него. То е същественото. Специфичното във всяка душа е това, че когато минава Божествената светлина през нея, душата я пречупва по особен начин. Затова всеки носи нещо особено, нещо специфично, красиво в себе си. В душата са складирани и скрити всички богатства и знания на Битието. Процесът на окултното развитие е именно в това, човешката душа да се пробуди и да си припомни всичкото знание, което е вложено в нея. За тази цел човек трябва да се вслушва и внимава в гласа на Духа, Който му говори отвътре. Слушането е външен процес, а вниманието — вътрешен процес. Това се постига, когато човек развива спящите в себе си духовни сили.

* Духовните сили в нас могат да се развият, но за тази цел се изисква правилна мисъл, чувство и действие. Не е достатъчно само права мисъл или чувство, но мисълта, чувството и постъпките трябва да бъдат правилни и в хармония. Онова, което човек желае дълбоко в душата си, ще го постигне, но трябва да чака. Има време за всичко. Не може

от дете да станеш мъдрец. От дете докато стигнеш до мъдрец, постепенно ще израстеш, като минеш през ред фази на развитие. Така върви и духовното развитие на човека. Най-първо човек е малко дете, после постепенно пораства, докато стане мъдрец. Всеки може да развие в себе си тези заложби, с които да влезе във връзка с живите разумни сили, които действат в Живата Природа. В плана на Битието влиза да влезем във връзка с Разумността, която е в Природата. За тази цел човек трябва да се научи да работи с мисълта си. Вие още не знаете какви мощни сили се крият в мисълта. С концентриране на мисълта е възможна и левитация!

* Първото нещо, което трябва да направи човек, влизайки в пътя на окултното развитие, е да проучи себе си, да знае какви заложби има и какво се крие в него, да прецени възможностите си, да премери силите си. След това да си изработи правилно разбиране за живота. Между материалните и духовните работи трябва да има едно правилно съгласуване. Трябва да се разбират законите, по които може да стане това. Най-първо човек трябва да се запознае с любовта, която действа във физическия свят, с нейните форми и закони, после любовта, която действа в духовния свят, с нейните форми и закони. Във физическия свят Любовта трябва да се изучава от гледище на Надеждата, в духовния — от гледище на Вярата, а в умствения — от гледище на самата Любов.

* Всеки от вас трябва да работи искрено върху себе си и като работи, да счита, че работи за всички и че всички работят за него. То е Божествен закон, който трябва да работи и в нас. Окултната наука го нарича „Висше Аз“, но по-право е да се каже „Божествена душа“. В нея са вложени всички условия за нейното развитие. А когато е образувана връзката, която съществува между всички създания, всички способности и чувства растат. Трябва да почувствате присъствието на Висшето Аз, на Божествената Душа у вас, да почувствате готовност поне веднъж в неделата или в годината да се пожертвате за всички. И Христос казва: „Който изгуби живота си за благо на другите, той ще намери своя живот.“ Това е точният превод на думите Христови и в тях се крие същността. В състоянието, в което вие понастоящем се

намирате, тази вътрешна връзка още не е образувана и вследствие на това вашата низша душа, низшето „аз“, вашият манас, както го наричат теософите, се стреми към противоположни движения. Тази душа върши това не че има някаква омраза към човека, но стремежите ѝ са различни. Трябва да се борите с тази ваша низша душа, понеже в нея са вложени всички отрицателни неща.

* Ученикът трябва да върви от видимото към невидимото. Човек трябва да впрегне недоволството и всичко отрицателно в себе си на работа. Ученикът трябва да бъде силен, да издържа скръбта. Скръбта гради човека, както и радостта гради. Но човек трябва да носи съзнателно и скръбта, и радостта. Тогава те градят в него. Организмът на ученика трябва да се нагоди към новите вибрации. Това може да стане чрез хармонизиране на мислите, чувствата и постъпките с всички добри хора на Земята, чието съзнание е будно. Те помагат да стане хармонизирането с Бога, с Небето, с всичко живо. Това нагодява организма за по-висши трептения и преживявания. Тогава има условия напредналите същества да помагат.

* Вашата задача като ученици е да схващате Бога като Любов и Мъдрост и чрез тях да всаждате във вашите души всички други добродетели. Само по този начин може да се развиете и повдигнете и да се пробуди душата ви. За да бъде човек силен в света, трябва да започне с Любовта. Добродетелта представя самия човек, минал през Любовта. Чрез Мъдростта човек е научил Божиите изяви към него.

* Не можем да изпълним Волята Божия, ако не Го любим. Волята Божия е да бъдем всички добродетелни. Да бъдем добродетелни, това са отношенията на хората едни към други. Трябва да бъдем добродетелни не само към своите ближни, но и към всички създания.

* Така ние ще дойдем до идеята, че в послушанието и разбирането на Любовта Христова седи силата за реализиране задачата на човешката душа — да може тя да развие необходимите качества, които са необходими за пробуждане на душата и за изграждане на духовното тяло и за следващия по-обширен живот, който ѝ предстои.

* За да може човек да работи, трябва да има съдействие отгоре. Когато човек е готов, едно напреднало същество идва и работи чрез него. Тогава дейността му е ползотворна. Най-първо човек трябва да гледа да се освободи от користолюбието, което не е негово, а е чужда присадка.

* Когато човек е верен на призиванието си, Духът ще дойде и ще се всели в него. Той ще проникне в човека като слънчевите лъчи. Но трябва, когато дойде Духът, човек да е готов. Духът идва периодически. Когато образува връзка с Духа, на човека се дава пропуск за влизане в Храма на тайното познание. Затова човек трябва да отвори ума, сърцето и душата си за Божествения Дух, Той като слънце да огрее неговата земя и тогава ще се родят най-добрите плодове. Когато Божественият Дух дойде, човек ще започне великата Божествена наука и очите му ще се отворят. Божественият Дух непременно трябва да дойде върху ученика, защото Той е носител на Божествената Истина. Само Той може да озари ума и сърцето на ученика. Ако някой казва, че без присъствието на Божествения Дух може да придобие някаква наука, някакво знание, той не говори истината. Ученикът трябва да бъде образец на чистота, на светли мисли, на възвишени чувства и благородни постъпки. Това са силите, които градят в него.

* В човека постепенно се градят новите органи. В шестата раса хората ще имат нови органи и ще виждат света разширен. Тези нови органи (сетива) се развиват под влияние на Божествените сили на Любовта, Мъдростта, Истината и на всички Добродетели. Затова човек трябва да даде път на тези Божествени сили в себе си — да ги прояви в своите мисли, чувства и постъпки.

* В тялото, в мозъка се крият сили, които трябва да се разработят. Всеки може да ги разкрие и разработи. Достатъчно е да употребява човек по един час на ден за размишление върху великите духовни въпроси, за да прогледне. Ако човек не може да измени своята мисъл, ако не може да внесе една нова мисъл в ума си и ако не може да я задържи в себе си поне за една минута, от него нищо не може да стане.

ОРГАНИЗИРАНЕ НА ДУХОВНОТО ТЯЛО

Човек има разни центрове в себе си, чрез които може да се съобщава с възвишените същества. Но той трябва да организира своето духовно тяло. В това физическо тяло се организира духовното. Когато Христос казва: „Имам дом неръководен“, разбира това духовно тяло. Новите ни чувства и способности ще се вложат в новото тяло, което сега се гради. В някои то е още в началото си, у други на един, на два, на три, на пет месеца и т.н. Плътта е тяло, където временно живее духът, а духовното тяло е тяло на вечността. Физическото тяло, което имаме, е великолепно здание. То е модел за бъдещото тяло.

Организирането на духовното тяло става по следните методи:

- 1. Чрез приложение на Любовта.*
- 2. Чрез служене на Бога.*
- 3. Чрез молитвата.*
- 4. Чрез размишление, концентрация, медитация и съзерцание.*

Това са различни видове методи, чрез които се организира духовното тяло. По какво се познава, че духовното тяло на някой човек е организирано? Ако човек не изгубва равновесието си, мира си при различните противоречия на живота, това е едно мерило, по което се познава до каква степен е организирано духовното му тяло.

ЧИСТОТАТА — ПЪРВА СТЪПКА

Понеже при окултното развитие човек постепенно влиза във връзка с един свят организиран, свят на чистота и святост, затова първото нещо, което човек трябва да придобие, влизайки в този път, е чистотата. Ето какво казва Учителя по този въпрос:

1. Чистотата бива външна и вътрешна. Външната чистота всеки я вижда и разбира. Вътрешната чистота трябва да се придобие. 2. Външната и вътрешната чистота вървят ръка за ръка. Който не пази физическа чистота, той не може да има и духовна чистота. От всички се иска чистота във всяко отношение: чистота физическа, чистота духовна, чистота умствена. Искате ли да бъдете здрави, нека всяко ваше чувство, всяка ваша мисъл и всяко ваше действие бъдат проникнати от идеята за чистотата. Само по този начин вие ще имате Божието благословение. А сега каквото Господ ви изпрати, вие го разваляте с вашата нечистота и се излагате на явна смърт. Нечистият човек не може да бъде във връзка с Бога и с възвишените същества. Онзи, на когото Бог и възвишените същества говорят, е чист във всяко отношение и затова е силен и мощен и може да прави чудеса както Мойсей и Христос.

3. Щом се знае това, първото правило е да пречисти човек своята мисъл. Пречисти ли човек мисълта си, той ще има ясна и чиста представа за Бога. Но Бог не е някаква форма вън от нас. Той е източник на живота. И имаме ли ясна представа за Бога, първичният живот, който носи чистотата, ще потече в нас и ние ще придобием първоначалната си чистота. Ето защо, докато не си състави ясно понятие за Бога, човек не може да се облагороди, не може да придобие истинско знание.

Ако не достигне до тази определена идея за Бога, всичко, каквото придобие, в скоро време ще го изгуби.

4. Най-силната крепост против всички болести е чистотата. И като ученици на Окултната школа, необходима ви е чистота. Без чистота нищо не можете да извършите. Абсолютна вътрешна чистота трябва. Аз говоря за вътрешната чистота — чистота на сърцето. За да може Учителят да предаде право своето учение на своите ученици, той трябва да бъде абсолютно чист. Не е ли чист, той ще ги заведе в левия път. Чист ли е абсолютно, той ще ги води в правия път, надясно. Това е по отношение на Учителя. Също така и ученикът, ако не е абсолютно чист, не може да върви в правия път, няма да бъде способен да върви в този път и да възприеме Божествената Истина. И ако вие искате да предадете Божествената Истина комуто и да е, в дадения момент вие трябва да бъдете абсолютно чисти и този, който ви слуша, непременно ще възприеме тази Истина и сърцето му ще се обърне към Бога, ще познае Господа.

5. Сега аз говоря за абсолютната чистота, а не говоря за обикновената. Абсолютната чистота е една необходимост за закона на Любовта, тя ви е потребна и при закона на свободата. И когато вие, двама братя или две сестри, се съберете и между вас има едно натегнато състояние, това показва, че сърцата ви не са чисти. Щом не можете да се търпите — сърцата ви не са чисти, нищо повече. И веднага ще трябва да превърнете вашето състояние.

6. Имайте предвид, че без чистота не можете да впрегнете никоя природна сила да работи заради вас. Вие може да я впрегнете, но тази сила ще произведе обратни, кармически резултати, които с векове трябва да изкупувате. И затуй от всички ученици на Бялото Братство се изисква абсолютна чистота, за да могат силите на природата да работят за тяхното издигане. Това е абсолютно правило, то е необходимо при закона на свободата. Не спазвате ли това правило, ще отидете в левия път; спазвате ли го, ще бъдете надясно.

7. За ученика на Окултната школа са потребни две неща: Първото необходимо условие е абсолютна чистота на сърцето.

Тази чистота трябва да бъде жива, тъй както е жива чистотата на онзи извор, който постоянно блика и сам се чисти. Тъй подразбирам живота. Не поставяйте в ума си следните мисли: Мога или не мога да бъда чист. Тези два въпроса трябва да бъдат изключени от ума ви. Който иска да бъде ученик, трябва да бъде абсолютно чист, да бъде чист извор. В Писанието се казва: „Сине Мой, дай Ми сърцето си“. Следователно, за да бъде сърцето ви чисто, трябва да го дадете на Господа. Под думата „Господ“ подразбирам това Велико Бяло Братство, чрез което Господ сега работи в света. Тези Бели братя са сегашните Учители на цялото човечество — и на мъже, и на жени, и отсега нататък ще се запознаете с тях.

8. Второто необходимо условие за ученика е пълно самообладание на ума и сърцето, т.е. да владеете ума и мислите си, да владеете сърцето и желанията си. И тъй: абсолютна чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са абсолютно необходими за ученика на Окултната школа. Ако нямате абсолютна чистота и пълно самообладание, каквото и да ви кажат, нищо няма да използвате, то ще мине и замине, без да остави никакви последствия. Тези от вас, които нямат чистота и самообладание, като влязат в тази школа, ще започнат да мислят, че имат тези качества и ще изпаднат в лицемерие, ще изпитват една тягост, която ще им пречи. Който влезе в Школата, трябва да бъде чист. Ако не иска да бъде чист, то нека стои вън, за да не цапа другите. А аз казвам, че всички имате възможност да бъдете чисти, защото чистотата не зависи от вас, а от Бога, Който е един извор. Ученикът трябва да бъде смел и решителен и да не се страхува. Страхът може да дойде отвън, но ти няма да го приемаш в себе си, той да бъде като гостенин. Ако човек е чист, ако има самообладание, Белите братя, Небето ще пристъпят към него и ще му помогнат.

9. Контраст на чистотата е нечистотата. Докато човек живее и докато е здрав, той се отличава с чистота. Започнат ли елементите на нечистотата да влизат в живота, смъртта

веднага прави крачка напред. Колкото повече се увеличава нечистотата, толкова повече смъртта навлиза в живота. Смъртта и нечистотата се намират в право пропорционално отношение. Значи, нечистотата е свързана със смъртта, а чистотата е свързана с живота, тя е качество на Божествения живот.

10. Като се разбере значението на чистотата в най-широк смисъл, тя трябва да се постави като основа на физическия и духовния живот на човека. Идейна, духовна чистота се иска от човека. В това отношение, като казваме, че човек не трябва да се занимава с недъзите на хората и да ги критикува, подразбираме, че той не трябва да нарушава чистотата на своя живот, да не внася нечисти, изопачени образи в съзнанието си и да се излага на смърт. Да се занимава човек с недъзите на хората, това е зараза, която разрушава организма.

11. След като човек придобие чистота, т.е. пречисти съзнанието си от всички отрицателни образи, тогава може да му се говори за идейни и духовни работи. След като човек придобие чистотата, иде светостта. След светостта иде служенето. Ако човек не е чист и свят, той не може да служи. И най-после, след служенето иде Любовта. Ако човек не знае да служи, той не може и да люби. Ако не знае да люби, той не може да придобие свободата. Тези възможности са тясно свързани една с друга. Който е започнал с чистотата, той е направил първата крачка. Този е естественият, нормалният път на духовен живот, на духовно развитие.

12. Когато човек придобие чистотата, ще познае Истината, защото Истината е най-чистият свят, в който Любовта се проявява. Истината е най-чистият образ на Любовта. Тя е вечният живот. Значи Истината е най-чистият образ на Любовта, а Любовта е най-чистото съдържание на този образ. Истината е най-висшето проявление на Любовта. Най-голямата свобода се добива чрез Истината. Най-голямата светлина се придобива чрез Мъдростта. Най-голямата топлина се придобива чрез Любовта. В окултен смисъл Любовта се замества с Правдата. Ако искате топлина, горещина, търсете правдата. Правдата е най-голямата топлина

на Любовта, а Любовта е същината на живота. Дойдете ли до живота, знайте, че по-високо нещо от живота няма. Следователно Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта са области, светове, чрез които живота се проявява.

13. Когато човек направи първата крачка и придобие чистотата, тогава той ще приложи следните три метода за работа: на Бога ще служи, себе си ще почита, ближния си ще обича. Да служи човек на Бога, това значи всичко, каквото върши в себе си, да го върши в името на Бога. Да обича ближния си, значи да се разтоварва от непотребния товар, който носи на гърба си. Да почиташ себе си, значи да схващаш смисъла на живота. Почита се само чистият, красивият, умният човек. Това нещо човек вижда първо в себе си, а след това в другите. Ако виждаш доброто, интелигентността и разумността в себе си, ще ги виждаш и в другите хора. Това значи: туй, което виждаш в себе си, се отразява и в останалите.

14. Някои може да кажат: Ние живеем в един грешен свят, затова не можем да бъдем чисти. Светът може да е грешен, но ти живееш като ученик в Школата, затова ти трябва чистота на сърцето. Не казвам, че сърцата ви са нечисти, но казвам какъв е законът: за най-малката нечистота и за най-малкото леке те изпъждат за хиляди години от тази школа.

15. Сега Христос, Който е глава на това Велико Училище, изисква тази чистота от вас.

Христос, Който е глава на Всемирното Бяло Братство, изисква тази чистота от учениците на Бялото Братство в България.

16. Чистотата, това е едно произведение, един продукт, или, мога да кажа, един атрибут на Любовта. Само Любовта носи чистота и затуй без любов не можете да бъдете чисти. Туй трябва да го съзнаете. Влезе ли вече Любовта, произведе ли чистота, вие ще имате най-великия импулс. И аз искам да внеса един нов импулс във вашия ум като ученици. Този импулс вие не можете да го добиете от никоя книга. Каквото и

да правите, не можете да го добиете. Сега е един момент, който трябва да използвате, втори път този момент няма да го има. Всяко нещо в Природата, в Божествената книга си има определено време и ако се използва — добре, ако не се използва — изгубен е моментът, трябва да се чака. Един свещен импулс трябва да има в душата ви, в сърцето ви, в ума ви, за да можете да се домогнете до Божествената Истина.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА

1. Има една жива, разумна сила, която сплотява и свързва всички хора и всички същества. Наричаме я Любов. Тя е закон на цялото органическо царство. Нейният Път досега е представян за най-мъчен и непостижим. Обаче той е най-лесният Път, когато бъде разбран. По-лесен Път от него няма. Бог иска да Го познаваме, за да участваме в Любовта Му. Любовта превръща всичко в добро. Тя е силата, която организира света и човека. Любовта трябва да идва от живота, който е вътре в човека, а не от външни стимули. Това се нарича Любов без външни стимули.

2. Ако човек не обича, не може да расте. Дето има Любов, човешките способности растат и се развиват правилно. Любовта представлява същината на живота, а Мъдростта — формите на хармонията в света. Ако се приближите при Любовта, ще придобиете такова знание, каквото не сте имали, и ще се облечете в дреха, каквато не сте носили. Когато в човека влезе Любовта, той става смел и решителен. Когато в човешката душа влезе съзнателната Любов, в него се развиват скритите сили, за които копнее душата. Човек трябва да обича, понеже чрез това той получава енергии, които може да оползотвори за съграждане на своето духовно тяло. Магична сила е Любовта. Чрез Любовта се трансформират известни космични енергии. Любовта регулира енергиите в човека. Единствената сила, която владее всички сили и може да ги регулира, това е Любовта. Самата Любов се регулира от Духа.

3. Любовта носи всички добродетели. Трябва да любим, защото само Любовта съкратява времето, спестява енергиите и произвежда най-добри резултати. Иначе ви трябва най-малко 10 прераждания, за да изправите една малка

погрешка. Всички, които любят Бога, ще станат силни, крепки, възвишени, благородни, ще придобият знанието на Мъдростта, ще придобият и великата Истина, която ще ги направи свободни.

4. Чрез Любовта човек си създава органи, за да може да диша етер. Човек трябва да люби, за да си създаде дихателни органи за възприемане на етера. Щом Любовта влезе в сърцето ви, светлината в ума ви, всички ще прогледнете.

5. Блаженствата, за които се говори в Евангелието, са девет метода, по които Любовта може да се приложи на земята. Любовта е най-лесният път и най-разбраният, по който човек може да се домогне до реалността на живота. Тя е единственият път. Дето е Любовта, там е реалността. Целта на живота е Любовта, а вярата и надеждата са условия за постигане на тази цел.

6. Любовта всякога се проявява във волята. Любов в мислите няма, умствена любов няма и сърдечна любов няма, но има само волева любов. Туй, което е само казано и помислено и не е свършено не е любов. Но мислено, почувствано и свършено — това е любов. Любовта подразбира три акта: помислено, почувствано и свършено.

7. Когато си в хармония с даден човек, ти харесваш всичко в него. Когато си в хармония с известно цвете, с известно нещо, с известно място, ти го харесваш и се привличаш към него. Също така има дни, с които човек е в хармония, а има дни, с които човек не е в хармония. Стремете се към хармонията в живота, както музиканта се стреми към хармонията в музиката.

8. Да бъде човек съвършен, това значи между Бога и неговата душа да съществува пълна хармония. Тази хармония се поддържа от три велики сили в света: от Любовта, от Мъдростта и от Истината. Любовта е достъпна за всички, но не може да се изясни. Тя регулира външните и вътрешни отношения на човека. Мъдростта пък идва в услуга на

Любовта. Тя обработва всички неща, с които Любовта си служи и ги поставя на тяхните места във време и пространство. Истината определя вътрешния стремеж на човека и му показва какво трябва да реализира.

9. За да може да се прояви Любовта у вас, винаги трябва да бъдете свързани в съзнанието си с невидимия свят. А за да бъдем свързани с невидимия свят, все трябва да познаваме някого от този свят и да знаем името му.

10. Човек може да бъде обичан дотогава, докато някое светло същество живее в него. Щом светлото същество го напусне, едновременно с това го напусчат и всички, които го обичат.

11. Когато имаме връзката на Любовта между нас и възвишените същества, тогава те се интересуват от нас и им е приятно да дойдат и да ни помогнат. А щом сме извън закона на Любовта, никой не се спира и не се интересува от нас.

12. Когато човек схване, че Бог е навсякъде и живее едновременно във видимия и невидимия свят и във всички същества — ангели, хора, животни, растения, минерали, в светлината и във въздуха, във водата и в гръмотевиците и в бурята, и навсякъде като вижда Бога, тогава в човека ще настане дълбок мир и ще има вярност и стабилност в живота си. По такъв начин той се свързва с Бога и Бог твори в него. Обичайте Бога вън от вас и вътре във вас, за да Го познаете и да се свържете с Него. Човек трябва да търси Бога чрез всяко свое желание и чрез всяка своя мисъл. Например човек има желание да яде, нека си каже: Чрез храната ще намеря и позная Бога. Да люби човек Бога, това значи да цъфти и надалеч да издава благоухание. Познаването на Бога седи в това, да почувства човек Любовта към Бога. Тогава ще дойде животът. И най-малкият живот произтича от Онзи, Който люби всички същества без изключение. Не се съмнявайте в Любовта на Великия. И в най-тъмните, бурни и страшни нощи на живота дръжте в ума си мисълта, че Бог ви люби. И в най-светлите, тихи и красиви дни на живота си дръжте мисълта, че Бог ви люби. Божията Любов е свещена канара,

върху която е поставен животът на всички същества. И върху тази канара може да съградите своето бъдеще. Изгубите ли упованието си в тази канара, животът ви се обезсмисля и разрушава. Ако разбирате Божествените закони в тяхната дълбочина, вие ще разрешите важните и съществени въпроси, които ви измъчват. Това значи да разбира човек Божията Любов, която е храна за душата, и Божията Мъдрост, която е храна за човешкия дух.

13. Любовта е свещеният огън в света, за който няма прегради. Тя разтопява всички прегради и прониква навсякъде. Излъчвайте светлите струи на Любовта, така ще придобиете мекота. И тогава ще разберете че:

Бог е Любов и Божията Любов съживява и носи живот.

Бог е Мъдрост и Божията Мъдрост осветява и носи светлина за човешкия ум.

Бог е Истина и Божията Истина освобождава и носи свобода за човешката душа.

14. Божията Любов се отличава със следните качества: Обхода, оценка и разумност. Не подпушвайте Любовта в себе си. Тя е извор, който постоянно трябва да тече. При Любовта има обмяна — втичане и изтичане, вземане и даване. При нея не съществува закон или само да даваш, или само да вземаш. Това значи да обичаш и да те обичат. Любовта е единствената сила, чрез която животът идва. Тя е единствената сила, която може да внесе изобилния живот. Любовта ражда живота. Животът ражда движението. Има движения, които преобразяват мозъка и мисълта. Има движения, които преобразяват сърцето и чувствата. Има движения, които преобразяват волята и постъпките. От този род са окултните гимнастики и Паневритмията. Човек трябва да се възпитава да дава. Това гради в него.

15. Бог като Любов е основа на живота. Затова човек като обича, не трябва да държи сметка дали го обичат и никога да не говори за любовта си. Така като обича човек, Любовта в него изгражда неговото духовно тяло. Най-хубавата Любов е тази, за която хората не знаят. Ти да знаеш и Бог да знае.

Тогава Любовта няма личен и користен елемент и тя гради.

16. Не мислете дали хората ви обичат, но вие обичайте. Това ще ви ползва. Онова, което Бог е направил за нас, трябва и ние да го направим за другите. Това е любов. Когато човек обича, трябва да е готов да обича и да се жертва.

17. И тогава, да обичаш един човек, това значи той да расте и да се развива под твоята обич. Любовта предизвиква нов подтик на енергии в ума и в сърцето на човека. Човек най-първо трябва да се домогне до Любовта. Щом се домогне до нея, той придобива радост, разширение, условия за растене и опитва всички блага. Когато човешката душа дойде под Божествените лъчи на Любовта, тя се разцъфтява и човек има едно велико преживяване. Той чувства единството си с цялото Битие. Любовта започва с пробуждане на съзнанието, когато човек чувства единството си с цялото Битие. Затова ние искаме едно Братство, основано на Божествената Любов, на Божествената Мъдрост и на Божествената Истина. Не общество на вълци и мечки, а Братство на всички хора и народи, изпълнени с Любовта, просветени от Мъдростта и озарени от Истината.

18. Път за придобиване на щастието е Добродетелта. А възможност за придобиване на Добродетелта е Божията Любов. И тъй, Любовта е път за постигане на щастието по Пътя на Добродетелта. Всички добродетели произлизат от Божията Любов. И тогава Любовта се изявява в добродетелите. Когато човек проявява различните добродетели в живота си, с това изявява Любовта.

19. Онзи, който иска да се развива и напредва, най-първо трябва да се научи да възприема правилно Божията Любов и да я предава правилно. Значи това, което възприемеш от Бога, да го предадеш на други. Не само да предаваш, но и да прилагаш онова, което си приел. След приложението идва свободата. Като приемеш Божията Любов, ти ще научиш какво нещо е Любовта. Като я предадеш, ти ще научиш какво нещо е Божията Истина.

20. За да придобие и възприеме Любовта, човек трябва да работи за преминаване от самосъзнанието в свръхсъзнанието

или в космичното съзнание. Страданието е признак, че самосъзнанието се развива, а пък освобождаването от страданието показва преминаване в свръхсъзнанието. Това е влизане в Божествения свят.

21. За да развие човек свръхсъзнанието, или космичното съзнание, а заедно с това и Божествената Любов, трябва да прекарва в молитва, размишление и концентрация. Размишление върху една мисъл, това е дъвчене. Значи когато една мисъл се обмисля хубаво, или се дъвче дълго време, тогава приемаме чрез нашето свръхсъзнание много Божествени идеи и духовни сили. Приемаме и сила да изпълняваме Волята Божия.

22. Когато човек отиде в дълбоките води — при Бога — там е чистотата, там човек придобива чистота и Любов. Винаги, когато човек иска да приложи Божията Любов само за себе си, той се оцапва. А всякога, когато иска да приложи Божията Любов за ближните си, той се освобождава.

23. Поне един час на ден гледайте на хората, като че вие живеете в тях, като че техните страдания и радости са и ваши. Чрез това човек се сближава с другите и почва да чувства единството на цялото битие, а това води към Любовта, към космичното съзнание.

24. Когато срещнеш някого, мислено напълни душата му с любов, духа му с красота и радост, да се зарадва и той, че сте се срещнали.

25. Видиш една пеперуда, кажи: Господи, благослови я. Видиш едно цвете или дръвче, кажи: Господи, благослови го. И ако имат нужда от поливане, полей ги. Видиш един извор, кажи: Господи, благослови го. Ако има нужда да се изчисти, изчисти го. Бъдете като един цвят, който издава благоухание. Бъдете като Слънцето, което раздава на всички своята светлина и топлина.

26. Любовта представя едно космическо течение, но вие трябва да разбирате нейните качества, за да се ползвате от нея. Любовта е език на посветените, а езикът на посветените има сила. Той е творческо Слово.

38. Като търсите добрите черти в хората, ще почнете да ги проучвате. И в себе си ще намерите най-добрата черта и ще я държите в ума си. Оттам започнете. Това значи да познаваме себе си.

39. Съзнавайте единството си с цялото Битие. Постъпвайте с другите така, както постъпвате спрямо себе си. Старайте се, когато ви се случат неприятности, да намерите в тях добрите страни, да ги гледате така, както скулптурът гледа на камъка и мисли как да изкара от него нещо хубаво.

40. Всички окултни сили имат приложение само в Божествената Любов. Единствената сила, която може да владее всички други сили и да ги регулира, това е Любовта. Тази сила има свое приложение във всички светове. Като физическа сила има приложение в чувствата. В астралния свят пак има приложение, и в умствения свят също.

41. Познанието става всякога чрез Любовта. Никога не можете да познаете човек, когото не обичате. Може да познаете само този, когото обичате. Ако мислите, че чрез каква и да е философия ще познаете Бога, ще може да се домогнете до Мъдростта, лъжете се. И за придобиване на Мъдростта е потребна Любов, и то много по-велика, отколкото сегашната обикновена любов, която имате.

42. Онзи, който люби, трябва да обича знанието, да иска да придобие Мъдростта в себе си, да стане мъдър. Не желае ли това, Любовта не действа в него. Любовта се проявява само при едно силно, интензивно желание да бъдеш мъдър. Туй е качество на Любовта. Първото качество на Любовта е една велика жажда да учим. Всичко това не е алчност, такъв човек не е нахален, но изучава всичко, каквото види в света. Качеството на Мъдростта е точно обратно — у мъдрият човек пък има желание и най-малкото същество, което види, да го обикне, да му направи една услуга. Като види, че едно цветенце е затиснато, ще се спре и ще го разрови — нему е приятно това. Само мъдрият човек може да направи туй. Сега, като дойда във вашия дом, аз мога да позная дали вие търсите Любовта или Мъдростта. Крайният резултат на Любовта, това е да се опознаем.

43. Ние не ходим с пипане в света, а с виждане. Всеки един ученик, който влиза в Школата, ще прогледа, ще вижда. За да прогледате, да видите, давам ви следното правило: щом Любовта влезе във вашето сърце и страхът излезе вънка, и щом сзетлината влезе в ума, а тъмнината излезе вънка, всички ще прогледате без изключение. Не, само тези са условията: Любов в сърцето и светлина в ума. Най-важното условие е да възприемете Любовта, да опитате Бога като Любов.

44. Сега в Школата страхът свършено трябва да изчезне, защото този страх много ми пречатства. Като ви говоря в беседите, вашите мисли, вашият страх много ми пречат. А страхът се изпъжда навън само от Любовта.

45. Човек не може да разбере Любовта в нейните мистични дълбочини, докато идеята за Бога не стане ясна за него. За да проявите истинска любов, трябва да изправите отношенията си към Бога. Докато Природата не оживее за човека, той не може да разбере Любовта. Да оживее Природата, това значи да бъде жива и разумна, навсякъде да виждаш проявите на Разумното Начало, на Бога.

46. Обичайте тези хора, върху които работите. Изпращайте струи от Любов към хората, за чието повдигане работите.

47. Правете услуги на тези, към които имате антипатия. Тогава антипатията ще се превърне в симпатия.

48. Важен метод за развиване на Любовта е служене на Бога. Онзи, който служи на Бога, е в състояние да възприеме Божията Любов, става възприемчив за нея. Като служите на Бога, Той ще ви научи как да любите. Служете, за да усилите Любовта си. Да служите на Бога, това значи да оставите Божественото да минава през вас безпрепятствено.

49. Любовта е един вътрешен копнеж на човешката душа. Любовта е център на човешкия дух. Да любим, значи да намерим онзи извор, от който постоянно извира в нас. За да обичате някого, първо трябва да обичате Бога. Любовта към Бога, това е вътрешен мистичен опит. Магичната сила на този опит се разкрива, когато човек отпрати ума и сърцето си към Бог, без никакво колебание и съмнение. Тогава ще разберете

смисъла на живота. Смисълът на живота седи в Любовта към Бога. Да любиш Бога, това значи да се разцъфти душата ти и да разнасяш благоуханието си надалеч. А да обичате Бога, това значи да обичате всички. Божията Любов идва чрез откровение отвътре. Да обичаш някого, това значи да намериш в него онова добро, което е скрито за всички околни. И да благодариш на Бога, че с любовта си го намерил. Радвайте се на любовта, чрез когото и да се проявява, защото Любовта е неделима. Като схванем единството на Любовта, нейната неделимост, настава мир в душата и постъпката ни към когото и да е, е постъпка към Бога. Вие ще имате успех в живота си само тогава, когато виждате проявата на Бога в ближния си и обичате Бога в ближния си.

50. Друг метод за развиване на Любовта е следният: Благодарни на Бога за това, което ти е дал, за възможностите, които имаш, за всичко благодари. По такъв начин се възприема Божията Любов. Докато човек не съзнае, че всичко, което Бог е направил, е добро и за всичко да благодари, нищо не може да постигне. Цяла наука е да бъде човек доволен и да му е приятно, че живее на земята, макар че има много горчивини. Трябва да имате правилно понятие за нещата. Благодарността води към Любовта.

51. Първият признак, че човек проявява Любовта, е неговият вътрешен мир. Същевременно той има стремеж към безконечното, към Възвишеното.

52. Не може да обичаш един човек, който не се е жертвал за теб. Обичаш ли го, той се е жертвал вече за тебе. И никой не може да те обича, ако ти не си се жертвал за него. За всяка услуга, която сте направили на някого, той ще ви обича някога.

53. Страданието е Път към Любовта. Трябва да изтърпиш 29 страдания, за да имаш едно благо на Любовта. Чрез страданията се проверява до колко нервната система е добре организирана. Когато някой се ожесточава при страданието, това показва, че е в началото на своето развитие. Неговата нервна система не е организирана и ако преминат духовните енергии през него, ще го стопят. Чрез страданията Природата

иска да предпази човека от някоя опасност в живота. Когато изпраща страдания на хората, Природата има предвид голямото зло, което ги очаква, и за да не налетят на голямо зло и страдание, изпраща им малки страдания. По някой път човек страда затова, че носи погрешките на другите. Това е висш род страдание. Това е помощ. Страданието събужда мисълта и кара човека да мисли, за да намери причината, която го кара да страда и да я отстрани. Човек страда, докато се усъвършенства, докато страданията се превърнат в радост. Онзи, който е минал вече през големите скърби, той е разбрал Любовта.

54. Христос е най-силното проявление на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина. Затова ви казвам: Вложете в сърцата си Любовта, любов чрез Мъдростта, да знаеш защо обичаш човека. Любовта подразбира да знаеш защо обичаш човека. Аз ви казвам: Аз обичам човека, защото Бог живее в него. Защо трябва да обичаме? — Като обичаме, ние търсим Бога. И когато казваме, че трябва да любим, с това подразбираме, че търсим Бога, защото Бог е Любов. И ние ще любим, за да станем като Бога. Ние трябва да любим, за да намерим Бога, защото Бог е любов. Като любим, ние възприемаме Бога в себе си и го опитваме. А щом Го възприемем, тогава опитваме Неговата Мъдрост.

От горните мисли се вижда, че когато човек даде път на Любовта в себе си, той се свързва с Бога, с напредналите разумни същества на Космоса и от тях към него протичат сили и енергии, които изграждат духовно му тяло и формират органите в него като един цялостен организъм, с който душата да стане съзнателна в духовния свят. Тогава тя се свързва, от една страна, с Духа и с Божествения свят, а от друга страна, пренася будността, впечатленията и преживяванията си от духовния свят във физическия. Това се нарича още „Пробуждане и разцъфтяване на човешката душа“ и е представено в розенкройцерската езотерика с кръст, в средата на който разцъфтява роза. Кръстът е тялото, а розата е разцъфтялата се и пробудила душа. Учителя казва:

55. Пробудената душа преминава от смърт в живот. Пробуждането е проявление на Бога в душата. Когато човешката душа се пробуди, когато се разцъфти и разнася надалеч своя аромат, напредналите същества идват и ни помагат чрез светлината, топлината и влагата, като влагат своите идеи в житото, в плодовете. Затова храната ни подкрепя не само физически, но чрез нея напредналите същества ни предават своите идеи, които носят енергии за организиране на нашето духовно и физическо тяло.

56. Душите още не са се разцъфтяли. Страданието е едно предохранение, да не би душата да се разцъфти преждевременно и да я попари слана. Душата трябва да чака да дойде първият лъч, да донесе светлина и топлина, и тогава тя ще се освободи от всички окови и ще разцъфне. А първият лъч, който носи светлина и топлина е Любовта. Разцъфтяването на душата, това е пробуждане на душата. Това пробуждане се нарича още духовно раждане, или раждане от вода и Дух, което показва, че духовното тяло е съградено и душата се проявява с него в духовния свят. Когато душата се пробуди, тя ще се облече в най-хубавите си дрехи. Постепенно всички души ще се разцъфтят — едни по-рано, други по-късно, всяка на своя ред.

СЛУЖЕНЕ НА БОГА

Вторият основен метод за духовно растене и развитие, за организиране на духовното тяло и за създаване на органи в него е служенето на Бога.

Служенето на Бога като метод за окултно развитие няма нищо общо с религиозната догматика. Учителя казва, че на Бога може да се служи само идейно. Идеята за служенето подразбира закона на Мъдростта. За да служи човек, трябва да знае да служи. Служенето е работа за възстановяване на нарушената хармония, която е израз на Божествената мисъл в света и в човека. Под друга форма служенето е изразено чрез идеята за въдворяване на Царството Божие — както във всеки човек поотделно, така и на Земята, в цялото човечеството. Ще предам ред мисли от Учителя по този въпрос.

1. Служенето на Бога е доброволен акт. Ако не дойде Любовта в живота, служенето на Бога е немислимо. Служете на Бога с любов, с мисъл, с воля. Умът, сърцето и волята са трите връзки на човека с Бога. Целта на живота ни трябва да бъде да вършим Волята Божия. Намерите ли този ключ, вие сте дошли до същественото и във вас ще се създаде нещо ново. Да служим на Бога, това е най-важното, първото нещо. След това ще се научим да служим на другите хора. Най-първо ще възлюбим Бога и след това ще слезеш да обичаш всички хора. Да служиш на Бога, значи да имаш всички благоприятни условия за работа. Като станете сутрин, кажете си: Господи, готов съм всичко да направя днес за Теб. Ще се молиш на Бога и ще работиш. Трябва да има хора в света, които са готови в името на великата Любов да пожертват живота си, да се откажат от доволство, от всички блага, за едно висше благо за човечеството.

2. Няма по-хубаво състояние от това да чувстваш Божието присъствие в дълбочината на душата си. Идеята за Бога за човешката душа е каквото е изгряващото Слънце за Земята. Когато човек има тази идея, той може да расте и да се развива. Когато човек има връзка с Първата Причина, животът се проявява правилно у него и тогава схваща живота в неговата целокупност. Това е магическа формула, това е магията на живота. Човек, който няма тази идея, той не може да стане маг, воля не може да има, ум не може да има, сърце не може да има. Които съзнават, че Бог действа в света, ходят във виделина, а които нямат тази идея, нямат още тази виделина. Пазете в себе си свещения образ на Бога. Да бъдем в хармония с Бога, това подразбира хармония с целокупността на Битието. Законът е: щом възстановиш своите отношения с Бога, възстановяваш своите отношения и с другите, защото като дойде някой при теб, ти виждаш Бога в него. Когато имаме единство и хармония вътре в нас, ние служим на Бога. А иначе ще служим на обществото, на народа, но не и на Бога.

3. Служенето е служба. Когато служиш, сам не можеш да се назначиш. Бог ще те постави да служиш. Докато не те постави Бог, ти не можеш да служиш, защото иначе няма да имаш крила, няма да имаш сила. Служенето е едно от най-трудните изкуства. В живота на служенето е важен следният закон: едно нещо, с което си се ползвал известно време, ще го отстъпиш на други да го ползват, а ти ще минеш напред.

4. Когато човек приеме нещо, когато има някои придобивки, трябва да ги сподели с другите, трябва да ги преработи и да ги даде на другите. С това той служи на Бога. В служенето има разнообразие. Човек трябва да намери най-добрия начин за служене на Бога. Изобилно ти е дадено, изобилно давай!

5. Човек уважава хората за съзнанието, което има в себе си. Той обича хората за хубавото, възвишеното и благородното, което вижда в себе си. Види ли го и у другите, той ги обича вече. Значи обичта е да виждаш себе си в другите, а почитта е да съзнаваш достойнството си като човек. А да служиш на

Бога, значи да съзнаваш, че всичко иде от Бога и всичко каквото вършим, да го вършим в Негово име. На Бога може да се служи само идейно. Под думата служене се разбира, че всичко, каквото правиш в името на Бога, е възможно.

6. Иска ли човек да се развива правилно, трябва да се научи да служи на Бога, да почита себе си и да обича ближните си. Същата формула човек ще приложи към себе си по следния начин: ще служиш на духа си, който те ръководи; ще почиташ душата си, която съдържа всичко ценно в себе си; ще обичаш тялото си и всички същества заради великата идея, която живее в теб. Отнасяте ли се към себе си така, вие ще имате ясна представа за Бога и тогава всичко ще бъде възможно за вас.

7. Човек трябва да работи за осветяване Името Божие — това е служене на Бога, служене на Любовта. Човек трябва да работи за въдворяване на Царството Божие в себе си и на Земята — това значи да работи с методите на Мъдростта за възстановяване на хармонията както в себе си, така и в света. Това значи да почиташ себе си, да почиташ душата си. И най-после човек трябва да работи за изпълнение на Волята Божия — това значи да приложи Истината, за да придобие свободата си. Това значи още човек да обича ближните си.

8. В закона на служенето човек трябва да съзнае, че всички хора съставят един колективен организъм, и всеки един трябва да знае къде му е мястото в този организъм. Всеки човек е важен за теб, защото соковете на цялото дърво се вливат и в теб, и в него. Така че като клони на едно и също дърво трябва да си помагаме взаимно. Това е един от законите на служенето. Взаимопомощта е велик закон, по който се проявява Любовта и твори в човека. Когато човек приложи взаимопомощта и намери мястото си в общия организъм на Природата, той добива свободата си. Свободният е с пробудена, с разцъфтяла душа, той е човек, който е изградил своето духовно тяло и с него живее съзнателно в духовния свят. Свободният е човек, роден от Духа, от Любовта и е проводник на Истината и Мъдростта. Той се храни с Мъдростта на Космоса и расте и се развива, укрепва от сила в

сила. Той е вече узрял плод на Дървото на Живота. А животът има смисъл дотолкова, доколкото принасяме плод в Цялото. Когато човек работи за Бога, той е знаен на Небето между всички светли духове, навсякъде го знаят.

9. Трябва да се пробуди съзнанието ви, да бъдете признателни на Онова Същество, Което ви е дало всичко. Това е един от великите закони на служенето. Тогава ще имате уважението и почитанието на хората. Уважението и почитанието на хората зависи от това, доколко вие служите на Бога.

10. Когато човек не мисли за Бога, а по естество си е добър и проявява доброто, тогава Бог действа в него, за да е добър. Такъв човек несъзнателно служи на Бога. А когато човек съсредоточи ума си към Бога, той е добър, защото е в съзнателна връзка с Бога и черпи от него. Тогава той е добър по своя воля, т.е. съзнателен проводник на Бога. А когато не мисли за Бога и е добър, това показва, че Божественото в него работи и той несъзнателно служи на Бога.

11. Ако човек живее и работи за Бога, ще срещне сродната си душа. Тя ще внесе в него разширение, сила и подем. Ако не служи на Бога, ако не върви по Божиия Път, няма да срещне сродната си душа и животът му ще се обезсмисли.

12. Стремешът на човека към свобода е Божествен. Външната свобода се обуславя от вътрешната свобода — свободата на мисълта, чувствата и постъпките. Човек трябва да дойде до вътрешната свобода. Човек трябва да извоюва своята свобода. Човек сам се е ограничил и сам трябва да се освободи. За да се освободи, човек трябва да обикне Истината, да живее с нея. Истината прави човека свободен. Свободен е онзи, който е здрав, умен и добър. Свободен е само онзи, който служи на Бога и като служи на Бога, може на всички да слугува. Ограничен е онзи, който иска да му слугуват. Свободен е онзи, който никакъв огън не може да изгори и който никой не може да окаля. Щом добие свобода, човек е радостен. Свободата и Любовта вървят заедно. Мисъл и свобода също вървят заедно. Само свободният може да

люби, само свободният може да мисли, само свободният може да служи. Свободата зависи от правата мисъл, а правата мисъл зависи от Любовта.

13. В процеса на служенето човек изявява доброто като проява на Любовта. Затова доброто е творческа и съграждаща сила в човека. Добрите хора ще наследят земята. Един век няма да мине и всичко това ще стане. Има мощни духовни течения навсякъде.

14. За да работим за своето повдигане и развитие, трябва да бъдем добри за всички същества — растения, животни и хора. Защото това, което вършим за другите, вършим го за Бога. Това е един от великите методи на служене. Добър човек е онзи, който и при най-лошите условия изпълнява Волята Божия. За да бъдеш добър, трябва да бъдеш свободен. Доброто е външната страна на Любовта. Когато искаш да правиш добро, подтикът иде от Бога. Затова човек трябва да благодари на Бога за всичко и при всички условия. По такъв начин той съгражда своя вътрешен живот. Когато човек направи едно малко добро, да благодари на Бога, че се е проявил чрез него. Когато дойде едно малко страдание, пак да благодари. Тогава ще дойде голямото благословение. Затова радвайте се и благодарете за всичко.

15. Когато някой е натъжен, намери начин тайно да му помогнеш, да му направиш едно добро. Когато направиш добро, не говори за него. За да бъде силен, човек първо трябва да бъде добър. Когато правиш добро, то ще почне да тече към теб като извор. То е условие за здравето. Без доброто човек не може да бъде здрав. Реализирането на доброто и на малките Божествени подтици дава устойчивост на характера. Така направеното добро представлява основният камък на бъдещата сграда на човека — неговото духовно тяло. Всеки човек трябва да направи поне една малка услуга на своите близки. Правете добро, защото сте удове на един велик Космичен организъм. По такъв начин служите на Бога и съграждате своя духовен организъм.

16. Мойсей, един велик посветен, е казал: „Не споменавайте името Божие напрасно.“ Това е един от великите закони за

онзи, който иска да изучава Великото Божествено Учение. Така той ще освети Името Божие. Докато не започнете да осветява името Божие в онзи велик смисъл, предаден от девствените Божествени духове, никой не може да се повдигне по-високо от стъпалото, на което се намира.

17. Когато влезете във връзка с някой човек, няма да се спирате върху неговите слабости, а ще се спрете върху неговите добродетели.

18. Всички хора трябва да приемат великата истина за Единството. Аз проповядвам сега Учението за вътрешното единство. Пожертвайте личния си живот за щастието на човечеството. Това е новото учение, Учението на Любовта. Когато човек се отрече от личния интерес в себе си и живее за Цялото, с това служи на Бога и в процеса на това служене съгражда духовното си тяло.

19. Работете за Цялото, за да приемете енергиите му в себе си, които ще съградят в вашите духовни органи.

МОЛИТВАТА

Съвременните хора имат повърхностно и механично схващане за молитвата, но в Школата на Бялото Братство тя е един метод за духовна работа, метод за връзка на човека с Бога и възвишените същества на Космоса. Ще изложа някои мисли, които Учителя е казал за молитвата като метод за работа на ученика.

1. Молитвата е велико състояние на душата, чрез което човек влиза в съзнателна, разумна връзка със същества, които са завършили своето развитие. Да се моли човек, това значи да влезе във връзка с Великия, който му разказва за живота на другите светове, за великите души в невидимия свят, за любовта между тях. Какво по-голямо благо може да очаква човек от това?

2. Дойдете ли до духовния живот, там молитвата има голямо значение. Прилагайте молитвата като метод за работа в духовния свят. Чрез молитвата вие се свързвате с Бога и външно, и вътрешно и ще Му благодарите за всички условия, които ви дава. Отклоните ли се от пътя, по който ви води, сами ще се натъкнете на страдания. Ще кажете, че може и без духовен живот. Както не може без физически живот, също не може и без духовен. Духовното в човека е основа на бъдещия му живот.

3. Като кажем да се молим, пред нас изпъква възвишен, красив свят, напълно хармоничен. Молитвата въвежда човека в света на хармонията. И да не влезе човек в този свят, за предпочитане е да мисли за него, отколкото никак да не мисли. Благословение е за човека да потъне в мисъл за възвишения свят, макар и да не живее още там. Затова казваме, че човек трябва да мисли за Бога, постоянно да Го

държи в ума си, макар Той да е още недостъпен за него. Следователно мислете за Бога, вярвайте в Него, обичайте Го, за да държите съзнанието си будно, да отправяте ума си към възвишения свят. Като мисли за възвишения свят, за възвишеното, човек възприема новото. Това не значи, че изведнъж ще стане нов човек и ще се отрече от старото. Новото постепенно измества старото, както новите плодове изместват старите.

4. Молитвата е най-великият метод за растене и развитие, обаче малцина знаят да се молят. Молитвата не е нещо външно и не седи само в изговаряне на думи. Тя е нещо дълбоко, вътрешно. Истинският начин за молене е достъпен за малцина, но той дава големи резултати.

5. Аз наричам молитвата дишане на душата. С дишането става едно пречистване на душата. Човек трябва да се моли през целия ден непрестанно, както непрестанно диша. Като се моли човек непрестанно, непрестанно мисли, чувства и действа. При молитвата е нужно пълно съсредоточаване. Хубаво е да се практикува съсредоточаване и съзерцаване. Съсредоточаването или концентрацията е волев процес на главния мозък. Като почне човек да се моли, трябва да забрави всичко друго пред Великото, за Което мисли. Това е истинска молитва. Истинската молитва се заключава в Любовта. При истинската молитва вие изпращате към Бога своята любов и благодарност. Молитвата е състояние на благодарност и любов.

6. Когато се молите, важно е да знаете какво искате от Бога. Най-разумното е, като се молим, да искаме да се научим да вършим Волята Божия. Като вършим Волята Божия, ние ще имаме всичко на разположение — и знание, и любов, и сила и всички условия. Най-напред ще пожелаете да имате ума на един ангел и сърцето на един серафим, пламтящо от любов. Същото пожелайте и за другите. Или пожелайте нещо, което е хубаво за душите ви. Най-напред трябва да искаме реализиране на Царството Божие на Земята. С това всички ще се обединим. Значи, трябва да имаме идея, която свързва всички хора в едно. Когато нашите желания са в разрез с

общия принцип, тогава не можем да имаме постижения, а когато сме в съгласие, ще имаме успех.

7. Човек трябва винаги да е във връзка с мисълта на Бога и да не допуска прекъсване. Когато човек навлезе правилно в тази област, той ще има хармония в мислите, чувствата и волята и ще усеща една вътрешна радост. А тя е признак, че човек се развива правилно. Така човек се свързва със света на напредналите същества. Почне ли да се моли човек така, всички врати ще бъдат отворени за него. Да кажем, че се намирате в утеснение. Молите се и веднага отвътре се отваря и всички стеснителни условия се отстраняват. Сутрин като станеш, ще се молиш, за да знаеш, че вратата на живота е отворена за теб през деня.

8. Молитвата е Божествен процес. Имаме формулата: „Божията Любов носи пълния живот.“ Това е най-кратката молитва. Щом човек помисли за Бога и за възвишените същества, свързва се с тях и приема техните мисли и чувства.

9. Казано е: като се молиш, влез в скришната си стаичка, в тайното място. Тайното място, скришната стаичка — това е мястото на Истината в човека. Има едно свещено място вътре в човека, една област, в която човек ако не отиде, не влезе, молитвата му не ще бъде послушана. Това скришно място някой път ще го намерите денем, някой път при изгрев Слънце, някой път при залез Слънце и някой път сред нощ. Всички хора не могат да се молят в едно и също време. Само когато човек влезе в скришната си стаичка, всичките му възжелания могат да се реализират. Много от несретите на хората в живота се дължат на това, че не спазват това правило. Всеки трябва да се моли, за да може да постигне нещо. Когато имате външни постижения, благодарете на Бога отвътре. А пък когато имате вътрешни постижения, ще търсите Бога отвънка. Бог се търси и отвън, и отвътре, но не едновременно. При известни условия ще Го търсите отвън, при други условия — отвътре. Някой път чувствате дълбоко в себе си, че Това Същество ви ръководи отвътре. А някой път ще чувствате, че То отвънка ви огражда и пази. Щом сте в съгласие с Бога, ще минете през опасностите и нито косъм няма да падне от вас.

10. На тихо, скрито място, дето няма никой, ще правите вътрешна връзка с Бога и след това ще отидете при хората. Молитвата е единственият път, по който може да се работи най-лесно за вашето повдигане. Чрез молитвата вие се свързвате с тези същества, които ни помагат. Без тях нищо не можем да направим. При молитвата идва тази светлина, която ни помага да схванем нещата. При молитвата човек трябва да има вяра и упование в Разумното, което лежи в основата на цялата Природа. Човек трябва да вложи вярата, че с него ще стане това, което Разумното е начертало. Вярата е закон за възприемане на това, което иде отгоре. Това, което Бог може да направи за нас, в това ще вярваме. Вярата е вътрешна връзка, която се образува по закона на Любовта. Това, което ние вярваме, това става. Когато човек работи с вярата, нещата се реализират. Вярата и Надеждата са крилата на Любовта. Чрез Надеждата ние сме свързани с физическия свят, с Вярата ние сме свързани с духовния свят, а с Любовта сме свързани с Божествения свят.

11. Законът на хармоничните и дисхармонични точки в природата има отношение и към молитвата. Човек не може да се моли на всяко място. Най-напред той трябва да намери някое хармонично място за молитва. Молитвата е израз на велика хармония. Ако не може да постави мислите и чувствата си в хармония с природата, човек не може да се свърже с нея, не може да отправи мисълта си нагоре. Природата няма да му окаже своето съдействие.

12. За да не се простудява човек, трябва да се оградя. Това се постига по два начина: чрез концентриране на мисълта и чрез молитва. Някои мислят, че като метод молитвата е лесно приложима. Зависи каква ще бъде молитвата. Ако се молите механически, никакъв резултат няма да постигнете. Механическата молитва подразбира безразборно дрънкане на звънеца. Съзнателната молитва обаче е влизане направо в контакт с Този, към Когото е отправена молитвата. Следователно концентрираната мисъл и съзнателната молитва са условия за ограждане на човека, за да се запази от лоши външни условия. Щом е ограден, човек не се простудява и

нищо чуждо отвън не може да го нападне. Той знае къде да бутне, за да чуе гласа на приятеля си, който всякога може да му се притече на помощ.

13. Какво означава „тайната молитва?“ Тя означава затваряне жичите на телефона, свързан със света. Когато се моли тайно в себе си, човек трябва да вземе свободно положение, да прекъсне всякаква връзка със света, да стане глух за всякакъв шум, за всички звукове вън и вътре в него. Молиш ли се вътрешно, затвори всички ключове, всички съобщения със света, за да не те смущават. При това положение остане сам, в размишление.

14. Медитация и тайна молитва не са едно и също нещо, те се различават. Обаче вие сами ще намерите тази разлика. Тайната молитва подразбира вдигане на ума на човека към Бога. С други думи, отправяне погледа на човека към Слънцето — източника на живота. Най-красивата молитва се заключава в това, човек да помисли за Бога като източник на живота.

15. За да се моли, от човек преди всичко се иска едно вътрешно разположение, хармонизиране на ума, човек да добие хубави и светли мисли и нежни чувства, да има вътрешен мир.

16. Молитвата е един силен стимул, затова трябва всякога да отправяме ума си към Бога, Той да ни хармонизира. Така ще влезем в правия път на постиженията. Който отива на работа, най-първо трябва да се помоли, така да започне работа, за да го пазят. Отправете погледа си към Разумното в света и помощта ще дойде. Молитвата е най-приятната работа.

17. Като станем сутрин, трябва да се помолим на Бога, да ни покаже как да изпълним волята Му, защото от извършването на Волята Божия се обуславя нашето умствено, сърдечно и волево състояние.

18. Молитвата е метод за изучаване на Божествения език. Тя е първият метод за изучаването му — изучаване на буквите. Нис трябва да се молим, защото така ще научим Божествения

език. Трябва да се молим на Бога, за да възприемем онези блага, от които се нуждаем. Молитвата е метод, чрез който се приема Божието благо. Благата са готови, но с молитвата вие отивате да си ги вземете, т.е. идвате във възприемателно състояние.

19. Молете се с думи, които имат само едно значение. Такива думи са мощни. Във време на молитва ръководете се отвътре. Освен с общоизвестните молитви, обръщайте се към Бога и със свои думи. Употребявайте онези думи и онзи език, който отвътре ви се диктува. Всяка молитва трябва да се преживява. Молитва, отправена без любов, светлина и свобода, няма криле. Тя не може да отиде при Бога и остава безмислена. Аз разбирам молитвата като метод за придобиване на нещо. Молете се, за да идва повече светлина в съзнанието ви.

20. Ако не се свържем с Бога, не може да имаме никаква наука. Онзи, който е направил света, само Той може да ни научи. Като се молите, ще почувствате радост — едно Божествено състояние.

21. Когато човек има да решава някоя важна задача от съдбоносно значение и сам не може да я разреши, нека да отправи своя поглед към звездите, да направи вътрешна връзка с тях, защото на тях живеят Велики Възвишени Същества. Не е било случай, като постъпи човек така, да не дойде едно Божествено разрешение. Непременно ще се разреши въпросът по Божествен начин.

22. Инсталацията на човешкия организъм се поправя чрез молитвата. Молитвата не е нищо друго, освен апел на човешката душа към разумния свят да изпрати от там майстори-инженери да поправят инсталацията му. Не се ли поправи инсталацията навреме, човек се вкисва, нарушава се правилният ход на сърцето, вследствие на което се явяват различни болести.

23. Бих желал постоянно да се молите, за да сте във връзка с Бога. Само така ще дойде върху вас онова въздействие отгоре. Тогава вие ще усетите онова Божествено

облагородяване и закрепване. Само когато човек се моли, тялото му укрепва, чувствата и мислите му също укрепват. Онзи човек, който се моли, не може да има жестоко сърце. По конструкция той може да е деликатен, но тялото му е здраво, мисълта му устойчива и чувствата силни. Не е възможно да сме в общение с Бога и да сме хилави.

24. Казано е в Писанието: „Бъдете постоянно в молитва“. Защо? — Защото тази светлина, тази топлина, която иде отгоре, от Бога, е толкова мека и приятна, че те съгражда. Тя е светлина и топлина на безсмъртието. Тя е тази именно светлина в света, с която не можем да направим никаква пакост. С тази светлина само добро можем да правим. Аз я наричам „безвредната светлина“, а тази светлина се добива с молитвата. При тази светлина човек добива едно успокояване и един вътрешен мир. Дето и да носим тази светлина, от нея нищо не се запазва, не изгаря, но всичко се осветява. В придобиването на тази светлина седи силата на молитвата. Няма друг начин за добиване на тази светлина. Всички окултни ученици имат много начини за придобиване на знанието, но дойде ли се до светлината на безсмъртието, всички употребяват молитвата — и Учители, и ученици. За добиването на Мъдростта също има много методи, но дойде ли се до тази светлина, има само един метод — молитвата. Тази светлина засега е необходима за всички. Всички мъчнотии в живота, от какъвто характер и да са, се разрешават чрез тази светлина. Когато дойде тази светлина в света, спор между хората вече не може да има. Обмяната става правилно и всички противоречия, които се повдигат между хората, изчезват — навсякъде настава пълна хармония. Молитвата е най-красивото нещо в живота. Затова човек непрестанно трябва да се моли, т.е. непрестанно човешкият ум и човешкото сърце да са отправени към Бога.

25. Животът на светиите и гениите отначало докрай е само молитва. Това е живот напълно безкористен. Всички хора, които са готови да разбират молитвата по вътрешен, по интуитивен път, само те са в състояние да проникнат в нейния дълбок смисъл. Между съвременните езици няма нито един,

който да може да изрази великата идея, скрита в понятието „молитва“. И днес поради нямане на съответни думи ние си служим в разните езици с думи, които приблизително изразяват понятието „молитва“. Да се молиш, това значи да обърнеш ума, сърцето, душата и духа си към онзи Източник на Живота, от който си излязъл. Ако човек оглушава, това се дължи на факта, че той рядко си спомня за Първата Причина, т.е. за Първоизточника на живота. Следователно падението, до което съвременното човечество е дошло, се дължи на една дълбока вътрешна причина — немарливост към Първия Принцип, от Който е излязло. Днешният човек е немарлив към Бога, вследствие на което ще чуете да казва често: Аз съм свободен човек, мога без Бога, мога без молитва.

26. Да каже човек, че може да живее без молитва, то е все едно да каже, че може да живее без да диша. Спре ли дишането за един час, той ще разбере каква необходимост е то за него. Ако дишането представлява необходимост за човека, то мисълта му за Бога е хиляди пъти по-голяма необходимост. Колкото повече човек си спомня за Бога и Го държи в ума си, толкова е по-благороден. Благородството на човешката душа зависи от мисълта му за Бога. Значи, искаме ли да бъдем благородни, ние трябва да си спомняме за Бога като Същина, която протича през нас. Във всички положения на живота си — и в радости, и в скърби, ние трябва да си спомняме за Бога. Вън от Бога никакво възпитание, никакво благородство, никаква наука, никаква религия, никакво изкуство и занаят — нищо не съществува.

27. Мисълта на човека не може да се развива без молитва. Идеята на съвременните хора за Бога е идея на падналото човечество. Бог е Реалността на живота. Реалността се отличава по това, че тя е в сила да задоволи всяко чувство, от което човек вътрешно се нуждае. В Реалността човек непрекъснато и постоянно расте. Когато се молите на Бога, имайте предвид следното Негово качество: Бог е търпелив, но и много възискателен. Като се молиш, моли се за реални, за действителни неща. Бог не обича да се молим за празни работи. Празни работи са онези, изпълнението на които

зависи от нас. За тези работи ние не трябва да очакваме на Бога, Той да ни ги направи. Смешно е например да отидеш при Бога и да кажеш: Господи, научи ме да се храня. Много от молитвите на хората са от този род.

28. Съвременните хора се нуждаят от молитвата, която може да изправи живота им, да премахне от тях всяко користолюбие. А користолюбието е порок, язва, която разяжда човешката душа. Като облак то помрачава съзнанието на човека, ограбва неговото сърце.

29. Помнете следната истина: няма по-велико нещо в света от молитвата. Каквото друго и да ви казват хората, не забравяйте значението и необходимостта от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито любовта, нито мъдростта на земята са в състояние да се сравняват с молитвата, с общението на човека с Първата Причина. Силата на молитвата седи в това, като се моли човек, да впряга всичките си добродетели на работа. Молитвата, в която човек не впряга всичките си добродетели на работа, не е истинска. Молитвата трябва да включва в себе си качествата на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на добродетелта, на милосърдието и на ред още добродетели. Отидете ли при Бога с такава молитва, ще приличате на дърво с узрели плодове.

30. Един от старите пророци казва за Господа: „Опитайте ме, че съм благ“. Ние можем да опитаме Бога само в Любовта. Всяка молитва в нас може да действа, само ако е придружена с любов. Защото не може човек да произнесе молитва, ако Духът не е изпълнил сърцето му, защото Божественият Дух е, Който произнася молитвата. Всяка молитва е творчески акт. Тя създава условия за растене на душата. И ако ме питате защо трябва да се молим, отговарям: защото молитвата е една необходимост за нашето растене. Всеки, който иска правилно да расте и да се развива, трябва да се моли и да има любов.

31. Молитвата е един закон на поливане. Аз сега употребявам закона на молитвата като закон на поливане. Молитвата е един символ, чрез който се привличат всички

добри влияния. Слънчевата светлина, слънчевата топлина, дъждът, влагата — това са добрите влияния на молитвата, за да може човек да расте и да се развива. В това растение трябва да има един благороден и възвишен порив.

32. Има три въведения в живота: яденето, музиката и молитвата. Яденето е въведение в подсъзнателния и съзнателния живот. Яденето, това е първото въведение на Природата, най-необходимото дело. А най-приятното нещо в самосъзнателния живот е музиката, пеенето. Музиката е въведение в умствения живот. А молитвата е въведение в Божествения, в свръхсъзнателния живот. Следователно най-необходимо е яденето, най-приятна е музиката, а най-велика е молитвата — тя ни свързва с Бога, с туй вечното в нас, което ни дава смисъл. Някой ще каже: Защо трябва да се молим? Ще четеш туй въведение, за да разбереш вътрешния смисъл на свръхсъзнателния живот.

33. Всички хора трябва да дойдат до едно дълбоко, вътрешно разбиране на молитвата, да разберат, че тя съдържа три качества в себе си. Истинската молитва трябва да остави в ума на човека поне една положителна мисъл, в сърцето му — поне едно положително чувство и в душата му — поне един малък подтик към възвишено и благородно действие. Ако молитвата остави в човека тия три неща едновременно, тази молитва е реализирана вече, тя е изминала целия кръг. Да се реализира една молитва, това подразбира да донесе на човека онзи капитал, който той очаква.

34. Съвременният християнски свят не разбира какво нещо е молитвата. Молитвата е най-великото нещо, за което трябва да се даде едно много хубаво обяснение. Разумно трябва да се обясни на сегашните учени хора какво е молитвата според първоначалния език, а не така, както сега го знаят. И като не разбират що е молитвата, хората казват: „Лозето не иска молитва, а иска мотика“. Ако аз се моля, ще придобия сила, за да прекопя лозето, но ако не работя, а само се моля, няма да имам резултат. Молитвата подразбира работа — ще се молиш и ще работиш. Ако съвременните хора не знаеха да се молят, те биха загубили и онова малко, което днес са

запазили. Всичко хубаво, всичко велико и красиво, което те са запазили, се дължи на молитвения дух, който работи в душата им. Тъй щото, благодарение на молитвата, макар и не тъй правилна, каквато е в съвременното човечество, все пак нещо от хубавото се е запазило и нещо ново се придобива. Благодарение на молитвата ние оставаме проводници на възвишените сили, чрез които се крепи целият човешки род. Душата има нужда от вътрешна духовна храна, която може да се достави само чрез молитвата. Животът се заключава само в молитвата. Престане ли човек да се моли, и животът изчезва. Велико нещо е молитвата. Тя не се изразява чрез бърбене, чрез шепнене на думи. Като се научите да се молите, животът ви ще се осмисли.

35. Всеки човек може да се научи да се моли. Щом молитвата е в зависимост от добродетелите, човек трябва да постави доброто за основа на своя живот. Постигне ли това, той няма да забележи как способността му да се моли ще се яви като естествен резултат на живота. Тогава душата на човека ще цъфне като дърво с хиляди благоуханни цветове. Пред този човек всичко оживява. Той вижда навсякъде Божия Дух, Който работи и помага. Това събужда подтик в него и той работи да се освободи от ограничителните условия на живота.

36. Всяко живо същество се моли — и животните, и растенията се молят. Благоуханието, което растенията разнасят из въздуха, е тяхната молитва. Когато растението изгуби своето благоухание, то изсъхва. И човек, когато се моли, издава благоухание като растенията. Колкото повече се моли, толкова повече и благоуханието му се увеличава. Престане ли да се моли, и благоуханието му постепенно изчезва. Който никога не се е молил или е забравил да се моли, той мирише неприятно. Колкото по-развити са добродетелите на човека, толкова по-силно е благоуханието му. Всяка добродетел има специфично благоухание.

37. Затова казваме, че молитвата е най-важната работа в живота. Що се отнася до това, как да се молите, това е лична рабста, която всеки сам трябва да научи. Ако аз ви науча да

се молите, вие ще чуete само едно ехо, което най-после ще ви дотегне и ще се откажете от молитвата. Молитвата има смисъл само тогава, когато излиза от дълбочината на душата.

38. Няма по-тържествен момент от този да отправим ума и сърцето си нагоре, към Този, Който ни е дал всички блага. Ако работите по този начин непрекъснато в продължение на цяла година, вие ще бъдете през всичкото време радостни и весели и ще чувствате присъствието на Бога. Във всички случаи на живота молитвата ще бъде в сила да ви помага. Наука без молитва отегчава човека, религия без молитва отегчава човека, любов без молитва отегчава човека, ядене без молитва отегчава човека. Всичко, което се върши без молитва, отегчава човека.

39. Често се обръщате с молба към Бога да ви открие някои тайни. Много неща ще ви се открият, но само когато се научите да се молите както трябва.

40. Има един момент в живота, когато всички същества — от най-малките до най-големите — отправят ума си към Бога. В този случай мистичната страна на молитвата се заключава в това, да схване човек този момент, да се присъедини към общата молитва и да каже: отправям ума, сърцето, душата и духа си към този, към когото всички се отправят в този момент. При това всеки ще отправи мисъл съответна на неговото развитие. Бог ще отговори на тази колективна молитва, като изпрати всекому толкова светлина, колкото му е необходима.

41. При молитвата, ако се спазва и един кабалистически закон, тя има още по-голяма сила. Когато някой иска да се обърне към Бога за негова лична работа, да се моли сам. А когато трябва да се молят за някаква идейна и обща работа, трябва да се молят двама или трима. Затова, когато искаме да извършим нещо общо, не трябва да се молим сами, а трябва да са най-малко двама или трима. Двамата, това са двата полюса, положителният и отрицателният, през които протичат енергиите. Третият е направлението, в което трябва да се движи тази енергия. За да се постигне някоя цел, необходимо е най-малко трима да се молят. Причината, поради която

хората не успяват, е, че искат сами да работят и да се молят, а не на групи.

42. „Добрата молитва“ е обща не само за човечеството, но за цялата Вселена, за всички ангели, арахангели, началства, власти, сили.

Добрата молитва като прочетеш, с нея можеш да минеш навсякъде. Тя е един пропуск. Като кажеш: „Господи, Боже наш“, ще минеш през първата врата. Колкото предложения има в нея, през толкова врати ще минеш. Някой казва: С всяка молитва можеш да минеш. Не, не е така. Аз съм виждал мнозина, които пишат молитви. Те мислят, че лесно може да се състави една молитва. Не, хубавите молитви в света са дадени от Бога, от Духа Божий. Те са свещени молитви. „Добрата молитва“, тъй както е дадена, Духът всеки ден я оживява. Тя се мени всеки ден. Добрата молитва не е една и съща. Запример, в първото предложение: „Господи, Боже наш, Благ и Небесен Баща, Който си ни подарил живот и здраве да Ти се радваме!“ — ако можете да схванете Бога като свой Баща и да сте готови да се жертвате заради Него, като съзнавате, че Той ви е дал живот и здраве да Му се радвате, знаете ли какво нещо е това? Широк свят ви се открива. И това е само в първия пасаж. Тия думи всеки ден все повече и повече ще оживяват за вас.

Когато четете „Добрата молитва“, най-първо ще поемете дълбоко въздух, така че да можете да я прочетете на едно вдишване, а които не могат, поне на две-три вдишвания. При туй постоянно и често вдишване и издишване на въздуха силата на молитвата се губи. Когато се молим, трябва да имаме присъствие на духа, да бъдем много тихи, да владеем ума си. Ние трябва да бъдем тихи и разположени, за да бъде и умът ни съсредоточен: във всяка дума да се влага смисъл. Така се образува онази мощна сила, онези вълни, които се изпращат навън, за да се привлече Божията сила, та Духът да работи повече. Тогава всички ще приемат тази мекота, тази радост, която търсят. Да прочетем една молитва, не е достатъчно да се изкаже тя само на думи.

Сега всички ще поемете дълбоко въздух и ще се концентрирате, като че нямате връзка със земния живот. Земният живот е една раница, която не е толкова важна. В дадения случай ще турите тази раница на земята и ще бъдете като новородени. След молитвата може да турите по една, две, три, десет раници на гърба си, това вече зависи от вас, но във време на молитва — никаква раница. Ще бъдете тъй будни, тъй свободни, като че живеете на Небето. Какво ще стане утре, това не е важно, то не ни интересува. Днешният ден е Божи ден. Този ден именно ни интересува, за да можем да добием едно Божие благо. Днешният ден трябва да се отличава с едно благо, което Бог ще ни даде.

43. **Свещената дума Аум — Амин — Амен — Ум.** Хубаво е да се молиш, но затова трябва да научиш свещения език на молитвата. Само една свещена дума е останала от молитвата — Амин. И египтяните имат думата Амин — Амон, Амен. Индусите имат същата свещена дума Аум. Те произнасят тази дума преди служенето. Християните като четат „Отче наш,, всякога казват Амин. Какво подразбират под тази дума? — Когато някой индус чете свещените текстове на Ведите, той започва с думата Аум. Тази дума е една свещена дума, останала от една възвишена култура. Всички казват: Амин, така да бъде. Само тази свещена дума е останала от този свещен език. И сега трябва да се повърнем назад, да възстановим всички думи на този свещен език, за да разберем как са започнали нещата. И тогава ще бъдем послушни към Бога. Аум, Аумен — тази дума съдържа всичко в себе си. Аумен — това е ключът — човек, който е избавен от всички незгоди на живота. Който има този ключ, не е роб, а господар на условията. И сега вие не произнасяте думата Аумен, друг някой я произнася заради вас. Вие чувате само кръц, кръц — звука на ключа, който отключва.

И Христос като произнесе една свещена дума, хлябът се умножи и Той с 5 хляба и две риби нахрани 5000 души. Христос се мълеше само вечерно време, никой да не Го вижда. И Любовта е една свещена дума, но сега сте изгубили ключа на тази дума и като я произнасяте, няма никакъв резултат.

Всички трябва да разбирате ключа на Любовта. И когато намерите този ключ и произнесете тази дума, и в най-лошо състояние на душата да се намирате, тя ще ви тонира. Да кажем онова Великото, което е скрито в думата Аум, това значи да кажеш: Господи, Боже мой. На български език няма по-свещена, по-висока дума от тази. Тази дума е, която съдържа всичко. Тя е по-висока от майка, баща, приятел, брат. Кажете ли човек веднъж Господи Боже, той трябва да бъде смел да изпълни Волята Божия. И като станете сутрин, кажете си: Аумен. Желая на всички да знаете какво да правите. Като се върнете у дома си, кажете си: Господи Боже. Кажете ли това, кажете след това третата дума Аумен, Амин и започнете с ключа „сол“ да произнасяте думата Любов. Само когато се научите да произнасяте тази дума, животът ви ще се осмисли. Това наричам възкресение.

44. Молитвата не търпи никакви правила, никакви ограничения. Когато човек се моли както трябва, той винаги е обърнат към Бога. Вие не можете да се молите, ако не сте обърнати към Бога. Ако се молите на Бога, а мислите за някой човек, бил той ваш приятел, ваша майка или ваш баща, вие се молите на него. Ако се молите на Бога, а мислите за парите си, за къщата си, на тях се молите. Ако се молите на Бога, а мислите за някой светия, молите се на светията, а не на Бога. Искате ли молитвата ви да бъде приета от Бога, мисълта ви трябва да бъде насочена изключително към Бога. Във време на молитва умът ви трябва да е освободен от всякакви странични мисли. Затова като се молите, само образът на Бога трябва да стои във вашия ум, никакъв друг образ. Ще мислите, че не знаете образа на Бога. Не, вие знаете този образ, но сега трябва само да си го възстановите.

45. Онзи човек, който се научи да се моли правилно, той става велик адепт.

СЪДЪРЖАНИЕ

Общи бележки	5
Пробуждане на човешката душа	7
Методи за организиране на духовното тяло на човека	13
Чистотата — първа стъпка	14
Приложение на Любовта	20
Служене на Бога	33
Молитва	39

ПРОБУЖДАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Поредица от осем книги за работа на ученика
в Школата на Бялото Братство.

МЕТОДИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА ДУХОВНОТО ТЯЛО
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА
СЛУЖЕНЕ НА БОГА
МОЛИТРА
РАЗМИШЛЕНИЕ, КОНЦЕНТРАЦИЯ, МЕДИТАЦИЯ
УМСТВЕНА ДИСЦИПЛИНА
ТРАНСФОРМИРАНЕ НА СЪСТОЯНИЯТА
ЧИСТЕНЕ НА СЪЗНАНИЕТО
САМОВЪЗПИТАНИЕ И САМОКОНТРОЛ
РАБОТА ВЪРХУ ФИЗИЧЕСКОТО ТЯЛО
ХАРМОНИЯ С ЖИВАТА ПРИРОДА
ФОРМУЛИ

Колко презентова душата?

II тал. Който има новестата
XII сеп стр. 164 Зред

**ПРОБУЖДАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША
МЕТОДИ ЗА ДУХОВНА РАБОТА НА УЧЕНИКА В
ШКОЛАТА НА БЯЛОТО БРАТСТВО**

Издателство «Бяло Братство»

Първо издание

ISSN 954-8091-17-8

Съставител: Влад Пашов

Редактор: Е. Николова

Компютърен набор: Т. Симеонов

Формат: 16/60x90, печатни коли 7

Печат: Печатна база при МФ

Адрес: София 1618, п.к. 80, тел. 564-706

Цена 19 лв.

